

[Hjortnæs]

TO om en strategi, der har et offensivt indhold?

Arentoft (FP):

Statsministeren understregede, at NATO er en forsvarsalliance, og det er jo således, at hvis et NATO-land bliver angrebet, så kommer de andre til hjælp, og det er helt klart for hele den danske befolkning. Det er lige så klart, at NATO aldrig nogen sinde vil foretage angreb, for det betyder, at NATO sådan set falder fra hinanden. Men den strategigændring, der nu er tale om, er det ikke således, at det faktisk først er i anden omgang? Hvis NATO bliver angrebet, må man selvfølgelig overveje, hvordan man slår et angreb tilbage.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er mig næppe muligt inden for den korte tid, der er til rådighed, at svare så fyldestgørende, som jeg egentlig meget gerne ville, på så mange spørgsmål.

Jeg mener, at hr. Albrechtsens antagelse er helt forkert.

Jeg kan sige til hr. Gert Petersen, at jeg synes, det er rigtigt, at også danske repræsentanter deltager i overvejelser sammen med andre inden for NATO, og at det danske forsvar selv gør sig strategiske overvejelser. Man må da løbende overveje, om man bygger det danske forsvar som led i NATOs samlede defensive system rigtigt op, og man må have kendskab til de andres strategiske tankegang.

Hr. Lasse Budtz spørger, om ikke en forstærkning af konventionelle våben ville kunne føre til en lavere atomtærskel. Dertil må jeg foreløbig svare – vi får jo senere en omfattende debat med længere taletid – at så skal det konventionelle forsvar forstærkes ikke så lidt. Også på det konventionelle område er jo det sovjetiske og hele det østeuropæiske forsvar i personel og materiel det vesteuropæiske langt, langt overlegent, så jeg ser ikke rigtig den risiko.

Hr. Hjortnæs spørger, om ikke det er betænkeligt, at også danske repræsentanter deltager i disse NATO-overvejelser. Dertil vil jeg sige: ærlig talt, tværtimod. Inden for en militæralliance er det vigtigt, at alle lande, også de mindre som vi, har lejlighed til at deltage i studier.

Må jeg slutte med at slå fast, hvad det drejer sig om, og her nærmer jeg mig så hr. Arentofts udmærkede spørgsmål. Det drejer sig om, at man på militært niveau i NATO foretager studier af de nuværende og fremtidige muligheder for at bekæmpe det, man kalder den anden angrebsbølge, altså opfølgings- og støttestyrker, inden de kan sættes ind til forstærkning af den første angrebsbølge. De strategiske overvejelser tidligere og nu drejer sig om dette ene: fortsat at bygge på hovedreglen, den helt overordentlig vigtige grundsætning om, at NATO ikke i nogen situation er den første til at gribe til våben; men bliver vi angrebet, må det da være vores naturlige forpligtelse også over for vore befolkninger at være i stand til at sætte ind over for angrebet for at modvirke, at anden bølge bliver en uønsket succes.

Formanden:

Spørgeren får det sidste spørgsmål. Hr. Albrechtsen.

Albrechtsen (VS):

Tak, jeg bliver nødt til så at gentage mit spørgsmål, for jeg har ikke fået det besvaret. Er det korrekt, hr. statsminister, at flyaftalerne indebærer, at amerikanske styrker, som er underlagt Field Manual 100-5, også er underlagt den offensive doktrin, der fremgår heraf, og at det danske forsvar dermed i en krigs- eller krisesituation er inkorporeret i denne strategi? Er det korrekt, hr. statsminister? Og er det korrekt, hr. statsminister, at i Field Manual 100-5 nævnes atomvåben på linje med andre våben, som skal bruges umiddelbart og hurtigt i en eventuel konfrontation med såkaldt dybe slag? Og er det korrekt, hr. statsminister, at forsvarsministeren på det efterhånden vidt berygtede ministermøde i december 1982 har tilsluttet sig, eller har han eventuelt ikke – men andre vesteuropæiske forsvarsministre har det i hvert fald – tilsluttet sig, at der skal udarbejdes analyser, som kunne udvikle deep strike- eller dybt slag-strategien også for nordregionen i NATO, således som det er oplyst i Ekstra Bladet i dag?

Formanden:

Statsministeren slutter spørgsmålet.